

မောင်နှင်းဆွ

သွေးနှစ်ရင်း၍ စိန်ခေါ်မည်

အခန်း(၁)

အချိန်မှာ နေဝင်ရီသရော။

အချိန်မှာ မင်မင်းဆက် ရှေးဟောင်းအုတ်ဂူသချိုင်းကြီးအတွင်း။

ဝက်သစ်ချပင်ကြီးများ အုပ်မိုးနေသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး

အေးစိမ့်နေသည်။

ဤသည်ပင် နွေဦးကာလဖြစ်သည်။

သစ်ရွက်ခြောက်များ မထပ်ထပ်။

လေတိုက်လိုက်သည့် အချိန်၌ သစ်ရွက်ခြောက်များနေရာ

ရွေ့တတ်သည်။

‘ပလတ် . . . ပလတ်’

စောစောက ဥဩငှက်တစ်ကောင် တကြော်ကြော်။

‘ဥဩ . . . ဥဩ’

အခု ဥဩငှက်သံမကြားရတော့။

သစ်ရွက်ခြောက်များအပေါ် ပြေးလျှောက်လာသော ခြေသံများကိုသာ

ကြားနိုင်သည်။

နှစ်ဆင့်ဖြင့် သချိုင်းအုတ်ဂူကြီးဘေးသို့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်

ဖျတ်ခနဲ ဝင်ကပ်လိုက်သည်။

သိုင်းသမားသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် အဘိုးကြီးတစ်ဦး။

သူ့လက်တွင် ဓားတစ်လက်။

နေရောင်ထင်ဟပ်၍ လင်းလက်သွားသည်။

ထိုသိုင်းသမား ဝတ်ထားသော အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ၏ ရင်ဘတ်တွင်
တောင်ပင့်ကူပုံသစ်ပုံ တွေ့နိုင်သည်။

မှန်ပါသည်။

ထိုအဘိုးအိုသည် ကျန်စီနယ်တစ်ဝိုက်တွင် အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်နေသော
မီးစိမ်းနီ၊ စကြာမှော်စသော ဂိုဏ်းကြီးတွေကဲ့သို့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော
ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။

လက်ရှိ ကျော်ကြားနေဆဲ။

အဘိုးအိုသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အသေအချာ လေ့လာ
အကဲခတ်လိုက်ပြီးနောက် သူ့နောက်ဘက်သို့ လက်ယပ်ပြလိုက်သည်။

နောက်ထပ် သိုင်းသမားတစ်ဦး တောင်စောင်းကျောက်တုံးရှိ
မြက်ပင်များကြားမှ ရုတ်တရက် ခုန်ထွက်လာပြန်သည်။

‘ဝုန်း’

ခုန်ပျံလှုပ်ရှားမှုက အလွန်လျင်မြန်သည်။

သို့သော် တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားတွေ
မည်မျှကိုယ်ဖော့အားကောင်းကောင်း သူ့ထက်တော်သောတတ်သောသူကမရှား။

ပေါများလှသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်မှ မြားတစ်စင်းလို
ပုံစံမျိုးနှင့် ပြေးဝင်ကာ တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား သိုင်းသမား၏ ရင်ညွန့်ကို ဓားလွယ်
ဦးချွန်ဖြင့် ထုတ်ချင်းပေါက် ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

‘အင့်’

‘အား’

မြန်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

လျင်လိုက်သည့် လှုပ်ရှားမှု။

ရင်ညွန့်စားဖောက်သွားသည်အထိ ခံလိုက်ရသော သိုင်းသမားသည်
အားဟူသော အသံနက်ကြီးကို ဆုံးမအောင်မအော်နိုင်။

ရင်ညွန့်မှပန်းထွက်လာသော သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ကို မြင်ရသည်ပင်
သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ရှေ့ဆက်ပြေးသည်။

ခေါင်းကိုကား မမော့နိုင်။

ခြေလှမ်းတိုင်း သွေးစက်များ သွန်ချသလို ကျသွားသည်။

ထို့နောက် မှောက်လျက်သား လဲကျသွားလေသည်။

‘ဘုတ်’

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား တစ်ယောက်တော့ဖြင့် အသက်ဇီဝိန်ချုပ်ပြီ။

ထိုမြင်ကွင်းကို အစမှအဆုံးတွေ့မြင်လိုက်ရသော နှစ်ဆင့်မြင့်
အုတ်ဂူဘေးရှိ သိုင်းသမားအဘိုးအိုကြီးသည် သူ့အချက်ပေး
မှားသွားမှန်းချက်ချင်းသိလိုက်သည်။

ရန်သူအနေအထားကိုကြည့်သည်။

ရန်သူသည် အပြာရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။

ခါးစည်းကြိုးမှာ အနီ၊ ဆံပင်အဝါ၊ မုတ်ဆိတ် အဝါ။

အခု ပျောက်သွားပြီ။

စကြာမှော်ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် မဟုတ်လား။

နာမည်ကိုကား မေ့နေသည်။

သို့နှင့် တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား အဘိုးကြီးသည်

ရန်သူပျောက်သွားသည့်နေရာကို သတိထားပြီး ခုန်ထွက်လိုက်သည်။

‘ဝုန်း’

ရန်သူအား မြူဆွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်သူက သူ့ထက်ပါးနပ်သည်။

ရုတ်တရက် ထွက်ပြီး မတိုက်ခိုက်ဘဲ ငြိမ်နေသည်။

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားသည် ရန်သူ ထွက်မလာသောကြောင့် ဆက်၍
ပြေးသည်။

ကျောက်ဂူသချိုင်းဘေးတွင် ဖျတ်ခနဲ ဝင်ကပ် လိုက်သည်။

ငြိမ်သက်နေသည်။

လေတိုးသံ၊ သစ်ရွက်လှုပ်ရှားသံ၊ ကျေးငှက် အော်မြည်သံ။

ထိုအခိုက် ခြေသံတစ်သံ။

‘ရှပ် . . . ရှပ် . . . ရှပ်’

သိုင်းသမားက ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်းပုံရသည်။

သည်လောက် သစ်ရွက်ခြောက်တွေ တောင်လိုပုံနေသည်ကို

အသံမမြည်အောင် ကိုယ်ကိုအတတ်နိုင်ဆုံးဖော့ပြီး ပြေးလွှား ရွေ့လျားနိုင်သူ
သိုင်းသမားမျိုး မဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့် တောင်ပင့်ကူသိုင်းသမားကြီးက ပိုပြီးသတိထားလိုက်သည်။

သို့နှင့်အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ဝက်သစ်ချပင်ကြီးတွေ အုပ်မိုးနေသည်။

အကိုင်းတွေယှက်လျက် အရွက်တွေထပ်လျက်။

အပေါ်သို့တက်လိုက်ပါက အပေါ်စီးရမည်။

ရန်သူလှုပ်ရှားသည့်နေရာကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။

အဝေးကိုကြည့်မလား။ အနီးကိုကြည့်မလား။

အတွေးမဆုံးတတ်သေး။

သိုင်းသမားကြီးသည် ဝက်သစ်ချပင်ကြီးပေါ်သို့ ဖျပ်ဖျပ်နှင့်

တက်သွားသည်။

သိုင်းကျော်တစ်ယောက်မို့ ရှဉ့်တစ်ကောင်နှင့်မခြား လှုပ်ရှားမှု

အလင်းတန်းတစ်ခုနှင့်အတူ ဝက်သစ်ချပင်ကြီး၏ အထက်နတ်နေကိုင်းသို့
ရောက်ရှိသွားသည်။

‘ဟိုး’

‘ဒေါက်’

လေထုထိုးခွဲသံနှင့်အတူမြားတစ်စင်း ဝက်သစ်ချပင် နတ်နေကိုင်း၌

လာရောက်စူးစိုက်သည်။

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားအဘိုးကြီးရင်ကို ရွတ်ခနဲ

မကော့လိုက်နိုင်လျှင် ပြေးဝင်လာသော မြားက နားရွက်တစ်ဖက်ကို

ဖောက်ထွင်းသွားမည်သာ။

သို့မဟုတ် အသည်းဗဟိုချက်။

ထို့နောက် သစ်ကိုင်းဖျားသို့ တွား၍ ပြေးတက်ပြီး သစ်ရွက်များနှင့်

ရောထွေးကာ ခြေရာဖျောက်လိုက်သည်။

ရန်သူဘယ်နေရာမှာလဲ။

ရှေးဟောင်းအုတ်ဂူပျက်ကြီး ဘေးမှ အပြာစတစ်စကို တွေ့လိုက်သည်။

အပြာစသည် ရုတ်ခြည်းပေါ်လာပြီး ရုတ်ခနဲ

ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

‘သိလိုက်ပြီ’

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားအဘိုးကြီး တစ်ချက်ပြုံးသည်။

ထို့နောက် ဝတ်စုံစိမ်းအတွင်းအိတ်ထဲမှ ယမ်းထုပ် တစ်ထုပ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ရန်သူရှိသည့် နေရာသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

‘ဟီး . . . ရှူး . . . ရှူး’

‘ဝုန်း’

ယမ်းငွေ့များဝုန်းခနဲပေါက်ကွဲကာ ရှေးဟောင်းအုတ်ဂူကြီး နောက်ကွယ်တွင် အဖြူငွေခဲသားရောင် အငွေ့များ လွှမ်းခြုံသွားသည်။

ပုန်းကွယ်နေသော စကြာမှော် ဂိုဏ်းသားသိုင်းသမားသည် ယမ်းငွေ့များကြားမှ ခုန်ပျံဖောက်ထွက်လာသည်။

ယမ်းငွေ့များမွန်နေသောကြောင့် ရန်သူကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် မပြင်ဆင်နိုင်သေးဘဲရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ခုန်ပျံထွက်လာပြီး

သချိုင်းအုတ်ဂူတစ်ခုထောင့်စွန်းနှင့်ရိုက်မိကာ မြေကြီးပေါ်သို့ မှောက်လျက်သားကျသွားလေသည်။

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားအဘိုးကြီးသည်

အခြေအနေကိုသိသည်။

သူ့အတွက် အခါအခွင့်တစ်ခုမှန်း သိသည်။

သို့နှင့် ဝက်သစ်ချပင်ကိုင်းများမှ ကိုယ်ဖော့ပညာကို အသုံးပြု၍
လွှားခနဲဆင်းသွားသည်။

အုတ်ဂူတစ်ခုပေါ်သို့ ကျရောက်လာလေပြီ။

သို့သော် သူသည် ဆက်လက် လှုပ်ရှားခွင့်မရတော့။

အသံတစ်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

‘ဒီလိုအလစ်ချောင်းတိုက်ခိုက်လို့ မရဘူးလေ။ စကြာမှော်ဂိုဏ်းသားတွေ
အခုလောက် မမိုက်သေးပါဘူး’

မှန်သည်။

သူ့စကားမမှားတန်ရာ။

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားသိုင်းသမား အဘိုးကြီး နောက်ကျောဘက်တွင်
စကြာမှော်ဂိုဏ်းသား သိုင်းသမား နှစ်ယောက် သချိုင်းအုတ်ဂူကြီးနှစ်လုံးပေါ်တွင်
တစ်ယောက်စီ ရပ်နေသည်။

‘ဟား . . ဟား . . . ဟား . . . ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ’

‘တောင်ပင့်ကူကလဲ မင်းတို့ထက် အဆတစ်ရာပိုပြီး လျင်ပါသေးတယ်၊
တွေ့လား ဟိုမှာ’

ဟု တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား သိုင်းသမား အဘိုးကြီးက ပြောပြီး
လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။

ရှေ့တူရှုရှိ အမှတ်တစ်နေရာ။

အဘိုးကြီးစကားမှန်သည်။

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားသိုင်းသမားနှစ်ယောက် ကျွမ်းပစ်၍
အုတ်ဂူတွေပေါ် တက်လာသည်။

ထို့နောက် အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံရှင် သိုင်းသမား သုံးယောက်နှင့်
အပြာရောင်ဝတ်စုံရှင် သိုင်းသမားသုံးယောက်တို့သည် ဓားများအသီးသီးထုတ်ပြီး
ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

နှစ်ဂိုဏ်းစလုံးမှ ဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားကြီးများသည် သမ္ဘာရင့်
လက်ရွေးစင် သိုင်းသမားကြီးများ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် တိုက်ကွက်များမှာ
အဆင့်မြင့်သည်။

‘ချင် . . . ချင်’

‘ထန် . . .’

ဓားချင်းထိခတ်သံများသည် ရှေးဟောင်းသင်္ချိုင်းအုတ်ဂူများကြားတွင်
ဆူဆူညံနေသည်။

တိုက်ကွက်အဝင်အထွက် ညီနေသည်။

အတွင်းအားအရာတွင်လည်း ပြောစရာမရှိ။

အတွင်းအားကိုပင် အကုန်ထုတ်မသုံးဝံ့ကြ။

အကယ်၍ အတွင်းအားကို အကုန်ထုတ်သုံးမိပါက တစ်ဖက်မှ
ထိုအတွင်းအားကို ပြန်လည်အသုံးချနည်းဖြင့် တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်မှာ ကြောက်ရသည်။

‘ချင် . . . ချင် . . . ချင်’

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား သိုင်းသမား၏ တိုက်ချက်ကြောင့်
စကြာမှော်ဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားကြီး၏ လက်ထဲမှ ဓားတစ်ချောင်း အပေါ်သို့
မြောက်တက်သွားသည်။

ထိုသို့ မြောက်တက်လာသောဓားကို

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်က သူ၏ တိုက်ကွက်ကြားမှ ဖောက်ထွက်၍ ခတ်ထုတ်လေသည်။

‘ထန် ...’

‘ဦး ...’

ဓားက ဝက်သစ်ချပင် ပင်စည်အခေါက်ကို စူးစိုက်လျက်။

‘ဒင် ...’

လက်နက်မဲ့သွားသောသိုင်းသမားသည် ဓားလွတ်သွားသော်လည်း သူမစိုးရိမ်။

လုံးဝမကြောက်။

တိုက်ကွင်းထဲကမထွက်။

လက်စောင်းအစုံဖြင့် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သည်။

‘ဖောက် ... ဖောက် ... ဖောက်’

သည်တော့လည်း တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားတွေက ဓားကိုမသုံး၊ လက်ဖြင့်သာခုခံကာကွယ်ကြသည်။

စကြာမှော်ဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားတွေက သူ့ကို တစ်ခါမျှ ထုတ်မသုံးရသေးသော ကဗျာသိုင်းကွက်သစ်ကိုထုတ်သုံးသည်။

ကဗျာသိုင်းကွက်ဆိုသည့်အတိုင်း သိုင်းကွက်တွေက အလွန်ယဉ်ကျေးသည်။

ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ကျွမ်းဘားကစားနေသလို ဖြစ်သွားသည်။

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား သိုင်းသမားတွေကလည်း သူတို့ သုံးစွဲနေကျ

သံပြားအဝိုင်းများကို လက်နက်ပုန်းသဘောနှင့် အသုံးပြုတိုက်ခိုက်ကြသည်။

ပွဲဦးထွက် တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်

ရင်ညွန့်ဓားထုတ်ချင်းဖောက်ခံရပြီး သွေးများလွှမ်းခြုံပြန့်ကျဲသွားခြင်းဖြင့်
ဂိုဏ်းသားတစ်ယောက်ဆုံးရှုံးမှုကလွဲ၍ ဤတိုက်ပွဲမှာ အရှုံးအနိုင်မရှိခဲ့ပါပေ။

*

အခန်း(၂)

‘ဟိုနေ့ကသတင်းကြားပြီးပြီလား စုချီမင်း’

မိုးထိတောင်ကုန်းတွင် စုချီမင်းနှင့်ကွပ်ယုံမင်းတို့ မောင်နှမ

သိုင်းပညာအတွင်းအား လေ့ကျင့်၍ အပြီးတွင် နှမဖြစ်သူ ကွမ်ယုံမင်းက ပြောမေး
မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့မောင်နှမသည်လည်း လက်ရှိ သိုင်းလောကတွင်

မျက်စိဒေါက်ထောက်၍ ကြည့်နေရသော မီးအိမ်နီဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖန်ယင်မင်း၏
သားနှင့်သမီး ဖြစ်ကြပါသည်။

‘ကြားပြီးပြီ ညီမလေးမင်းမင်းရဲ့။ စကြာမှော်ဂိုဏ်းသားသုံးယောက်နဲ့

တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသား လေးယောက်တိုက်ခိုက်ကြတဲ့သတင်းမဟုတ်လား။

အစ်ကိုကြီး ကြားပြီးပြီ’

‘တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားတစ်ယောက် အသတ်ခံလိုက်ရတာ ကိုရော

သိပြီးပြီလား’

‘သိတယ်’

‘တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းသားတွေလဲ အခုတလော ခံချည်းနေရတာ ပဲနော်

အစ်ကိုကြီး’

‘ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကျိရှောင်ရိလက်ထက်တုန်းကနဲ့ မတူလို့ဘဲပေါ့’

စုချီမင်းသည် အတွင်းအားလေ့ကျင့်ခဲ့ရသည့် ကျောက်ဖျာအထက်မှ

ခုန်၍ ဆင်းသည်။

ပြီး နှမရှိနေသော ကျောက်တုံးဘေးသို့ လျှောက်လာရင်း
နှမကွမ်ယုံမင်းအား စကားပြန်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် နှမဖြစ်သူ ကွမ်ယုံမင်း ပစ်ပေးလိုက်သော အကျီကို
ဖတ်ခနဲဖမ်းဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး အကျီကို ဖြန့်၍ ဝတ်သည်။

အခု တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းချုပ် ယွမ်စမ်းဖန့်က သိုင်းပညာမှာ
အရင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ကျိရှောင်ရီလောက် အဆင့်မရှိဘူး’

‘တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းကလဲ ပြောလဲပြောစရာပဲ၊ ဘယ်သူနဲ့မှ ဆက်ဆံရေး
မကျေလည်ဘူးနော်ဒ

‘ဟုတ်တယ် ညီမလေးရဲ့ ၊ သူတို့က သိုင်းပညာမှာ
သူတို့လောက်လဲတတ်တယ်လို့ မထင်ကြဘူးလေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အထပ်ကြီးထိုက်တဲ့အချက်ပဲ’

ထို့နောက် မောင်နှမနှစ်ယောက်သည် မိုးထိတောင်ကုန်းပေါ်မှ
ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

မိုးထိတောင်ကုန်းသည် ကျန်စီနယ်တကြောမှာတော့
အမြင့်ဆုံးတောင်စဉ်တောင်တန်း တစ်ခုဖြစ်သည်။

အတက်ခက်သလို အဆင်းလည်းခက်သော တောင်ကုန်းမြင့်ဖြစ်သည်။

ဤတောင်ကုန်းကို သိုင်းပညာ သင်ခန်းစာ တက်ရန်နှင့်
ပြန်လည်လေ့ကျင့်ရန်၊ နောက်ကိုယ်ဖော့ပညာ လေ့ကျင့်ရန်အတွက်
စုချီမင်းတို့မောင်နှမ ရွေးချယ် လိုက်ရသည်မှာ အကြောင်းရှိသည်။

ဤမိုးထိတောင်ကုန်းလောက် စိမ်းလန်း စိုပြည်သော တောင်ကုန်းဟူ၍
ဤအနီးတစ်ဝိုက်တွင်မရှိပေ။

လူသူ အရောက်အပေါက်လည်းနည်းသည်။

အတက်ခက်၊ အဆင်းခက်သောကြောင့် လူသူအရောက်အပေါက်
နည်းရခြင်းဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

အထူးသဖြင့် လေတဟူးဟူး တိုက်နေ တတ်လေရာ
သိုင်းပညာအတွင်းအား လေ့ကျင့်ရာတွင် စိတ်အာရုံ ဝင်စားရန်
အထူးကောင်းမွန်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် စုချီမင်းတို့က ဤမိုးထိ တောင်ကုန်းကို
ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဖြည်းဖြည်းဆင်း ညီမလေး မင်းမင်း၊ မြေသားက
ကျောက်သားဆန်နေတယ်၊ ပြီးတော့ ရေညှိရေမှော် တွေလဲ ရှိနေတယ်’

စုချီမင်းက နှမဖြစ်သူ ကွမ်ယုံမင်းကို သတိပေးလိုက်လေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့’

ကွမ်ယုံမင်းက ဟုတ်ကဲ့ဟုပြောပြီးနောက် တောင်စောင်းပေါ်က
အောက်ဘက်သို့ အသာ လျှောဆင်းလာသည်။

တောင်စောင်းက ခပ်ပြေပြေအနေအထားမှ တဖြည်းဖြည်း
စောက်မှန်းမသိ စောက်လာသည်မို့ရပ်၍ ပင် လျှောက်လှမ်းမရတော့ပေ။

‘အေးလေ . . . မိုးတွင်းလဲမဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီရေမှော် ရေညှိတွေက
ဘယ်လိုကဘယ်လို ဒီမှာရောက်လာသလဲ မသိဘူးနော်’

‘အင်းနော် . . . ဟုတ်ပါရဲ့’

ဟု ပြောပြီးကာမှ စုချီမင်းက တစ်စုံတစ်ရာကို ပြန်လည်သတိရကာ . . .

‘ဪ . . . ဒီလို . . . ဒီလို’

ဟု စကားကို ပြင်လိုက်သည်။

‘ဘာ . . . ဒီလိုပဲ အစ်ကိုကြီးရဲ့’

‘နှင်းမြူတွေ အမြဲရှိနေတယ်လေ၊ ဒီနှင်းမြူတွေက ရေတွေပဲ
မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်သားပဲ’

မောင်နှမ နှစ်ယောက် စကား တပြောပြောနှင့် မိုးထိတောင်ကုန်းပေါ်က
ဆင်းလာသည်မှာ တောင်ခြေစမ်းချောင်း စခန်းသို့ပင်ရောက်တော့မည်ဖြစ်သည်။

*

အခန်း(၃)

စုချီမင်းက သည်နှမလေး တစ်ယောက်သာ ရှိသဖြင့် ချစ်ပြီး
အလိုလိုက်သည်။

သိုင်းပညာကို သူနှင့်အတူ သင်ကြားစေခဲ့သည်။

အခုလက်ရှိ အခြေအနေအထိ ဖခင်ဖြစ်သူ မီးအိမ်နီဂိုဏ်းချုပ်ကြီး
ကောင်ကင်နဂါး ဖန်ယင်မင်း လက်ထပ်သင်ကြားပေးထားသော အဆင့်မြင့်
သိုင်းပညာများရော ဖခင်ကြီး၏ ဆရာတစ်ဦးဖြစ်သော ဝမ်ဖူး၏ စာတွေ့လက်တွေ့
သိုင်းပညာများကိုပါ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်ထားသူများဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ပညာတစ်ရပ်ကို စူးစမ်း လေ့လာရာ၌ အထူးတလည်
စိတ်ဝင်စားလေ့ရှိသော စုချီမင်းအဖို့ မည်သည့် သိုင်းကွက်မျိုးကိုတတ် နှမ
ကွမ်ယုံမင်းထက်သာလွန်ခဲ့သည်ချည်းပင်။

ထို့ကြောင့်လည်း နှမဖြစ်သူသည် တကယ်တမ်း ပွဲတွေ့
ဒိဌတိုက်ခိုက်သည့်အခါ အစ်ကိုကြီး စုချီမင်း၏ သိုင်းပညာကို
မမီဘဲဖြစ်နေခဲ့ပေသည်။

‘တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ယွမ်စိမ်းဖန်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီး
စောင်းသခင် ခန့်ရဖန်ကိုလဲ သတိထားဦး အစ်ကိုကြီးရေ’

စမ်းချောင်းအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ကွမ်ယုံမင်းက သတိပေးစကား
ပြောလိုက်သည်။

ထိုစကားကြောင့် စုချီမင်း ခြေလှမ်းမှန်မှန်လှမ်းနေရာမှ တန့်သွားသည်။

ပြီးစုချီမင်းက နောက်ကျောတွင် လွယ်ထားသောစားကို နေသားတကျ ပြန်ပြင်၍ လွယ်လိုက်ရင်း

‘သူက တို့မောင်နှမ ရသေ့ကြီး ပမ်ဖူးဆီသွားပြီး ကိုးနဂါးအမျက်ပွား သိုင်းကွက်ပေါင်းတစ်ရာ သင်ကြားတဲ့ သတင်းကို ကြားသွားတာကိုး၊ မနာလိုတိုရှည် ဖြစ်နေတာပေါ့’

‘အဲဒါကြောင့် အစ်ကိုကြီးကို သတိထားလို့ ပြောတာပေါ့’

‘ဘာလို့ သတိထားရမှာလဲ။ စမ်းချင်စမ်းလေ၊ သူကစမ်းတော့လဲ ဘာအရေးလဲ၊ ပြန်ချရတာ ပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်ပြီးနောက် စုချီမင်းသည် စမ်းချောင်းဘေး သစ်ပင်ရိပ်တွင် ဝင်၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

စမ်းချောင်းကလေး အနီးဆိုတော့ အအေးပိုလာသည်။

တိတ်ဆိတ်မှုက လျော့သွားသလိုလို တဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေသော လေသံတွေ သည်နေရာရောက်ကတည်းက ပျောက်သွားသည်။

သတိထားလိုက်တော့မှ လေတိုးသံ မကြားရတော့မှန်း သိလိုက်ရသည်။

‘စောင်းသခင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့တစ်ခုရဖို့ဆိုတာ သိုင်းလောကမှာ လွယ်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ အစ်ကိုကြီးပဲ ကျွန်မကို ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘အစ်ကိုကြီးက အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်လို့လား’

‘အရင်ကတော့ မင်းမင်း ထင်ထားသလိုပါပဲ၊ အစ်ကိုကြီး ချန်ရီဖန်ကို တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူဖို့ မလွယ်ပါဘူး’

‘အခုတော့ သူ့ကို နိုင်ချေရိတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား အစ်ကိုကြီးရဲ့’

‘ဆိုပါတော့’

‘မထင်နဲ့နော် အစ်ကိုကြီး’

‘ဘာလို့မထင်ရမှာလဲဟ’

‘သူ့ စောင်းကြိုးတွေက လက်နက်ပုန်းတွေလေ၊ ဒီစောင်းကြိုး
လက်နက်ပုန်းကို အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတွေတောင် တိမ်းရှောင်ဖို့
လွယ်တာမှမဟုတ်ဘဲ’

‘သူ့စောင်းကြိုး လက်နက်ပုန်းကို အနိုင်ယူဖို့ နည်းတွေရှိပါတယ်’

‘ရသေ့ကြီးက စောင်းကြိုးလက်နက်ပုန်းကို ဘယ်လိုခုခံ
ကာကွယ်ရမယ်ဆိုတာ အစ်ကိုကို သင်ပေးထားတာပဲ’

‘ဒါဆို အစ်ကိုက ကျွန်မကိုကျတော့ ဒီသိုင်းကွက်တွေကို
ခုထိမပြသေးဘူးနော်’

ဟုပြောကာ ကွမ်ယုံမင်းသည် သူ့အစ်ကိုဘေး မြက်ခင်းပေါ်တွင်
ထိုင်ချလိုက်သည်။

‘နင်က အပြစ်တင်တာ အရင်ချည်းပဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဘာဖြစ်ရမှာလဲ မင်းမင်းရဲ့၊ အဲ့ဒီ သိုင်းကွက်က ကိုယ်ဖော့ပညာကို
အဆင့်မြင့်မြင့် တတ်ထားမှဖြစ်တာ’

‘ညီမလေး ကိုယ်ဖော့ပညာအဆင့်နဲ့ မရဘူးလား အစ်ကိုကြီးရဲ့’

‘ဟုတ်တယ် မရသေးဘူး၊ ဒါကြောင့်ပါ ညီမလေးရဲ့’

‘ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်မကို ချန့်ရိဖန်လာတိုက်ရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ’

‘လောလောဆယ်ကတော့ မူစရာမလိုပါဘူး၊ အစ်ကိုကြီးရှိနေသားပဲ’

‘အစ်ကိုကြီးက အမြဲရှိနေဦးမှကိုး’

ကွမ်ယုံမင်းက ဘာမဆို အစိုးရိမ်ပိုတတ်သည်။

ဒါကို စုချီမင်းသိသည်။

*

အခန်း(၄)

နှမ၏ ခေါင်းကို လက်ဝါးဖြင့် ဖိချလိုက်ရင်း . . .

‘ဟ . . . ဒီကောင်မလေး စိုးရိမ်ကြီးတတ်ရန်ကော’

ဟု ပြောပြီး ထိုင်ရာမှထသည်။

ထို့နောက် ဤစမ်းချောင်းသို့ ရောက်လျှင် ပြုမူနေကျအတိုင်း
မျက်နှာသစ်၊ ခြေလက်သန့်စင်ခြင်းအလုပ်ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သည်။

သို့နှင့် ပင်ပန်းလာသမျှ အတော်လေး လန်းဆန်းသွားရသည်။

‘ခုတလော ဦးတော် မိုးပျံ့နဂါး ပိုက်ချိန်းထန်နဲ့မတွေ့တာ၊
အတော်ကြာပြီနော် အစ်ကိုကြီး’
ကွမ်ယုံမင်းသည် အကြောင်းအရာသစ်တစ်ခုကို ပြောလာပြန်သည်။

‘အေး . . .’

စုချီမင်းက စကားများမပြောလို၍ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောကာမှ
ကွမ်ယုံမင်းက . . .

‘ဒီတစ်ခါတွေ့ရင် သိုင်းကွက်အသစ်တွေ ပြပေးဦးမယ်လို့ ပြောတယ်’

ဟု နောက်ဆက်တွဲ ပြောလာသောကြောင့် စုချီမင်းမပြောမဖြစ်
ပြောရပြန်သည်။

‘နင်ကလဲ . . . အခြားလူတွေ ကြားသွားပါဦးမယ်၊ လူက
ကျေးဇူးရှိတယ်ဆိုပြီး သိုင်းပညာနဲ့ ကျေးဇူးဆပ်နေတာ’

‘သူက တစ်မျိုးပဲနော်’

‘ဒီကိစ္စ စကြာမှော်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ခွန်ထင်စုက မကျေနပ်ဘူးလို့ ပြောတယ်ဟ’

‘ဂိုဏ်းချင်းတူတဲ့ ဂိုဏ်းတူညီအစ်ကိုတွေမှ မဟုတ်ဘဲ အစ်ကိုကြီးရဲ့’

ပြောပြောဆိုဆို ဆက်လျှောက်မည်အလုပ် စုချီမင်းက ခပ်တွေတွေလေး နေလိုက်ပြီး ...

‘ဪ ... ပြောရဦးမယ်၊ ခုတလော သူ့လက်ထဲမှာ ဓားတစ်လက်ရှိနေတယ်’

‘အို ... ဒါဆန်းသလား၊ သိုင်းသမားပဲ’

‘ဓားက ဆန်းနေလို့ ပြောတာပါ’

ဤသို့ ကွမ်ယုံမင်းက မေးလိုက်သည့် တစ်ခဏမှာတော့

*

‘ဟား ... ဟား ... ဟား’

ရယ်သံတစ်သံ အဆက်မပြတ်ပေါ်ထွက်လာသည်။

ရယ်သံကိုကြားသည်နှင့် စုချီမင်းတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံး တိုက်ခိုင်းမှုအတွက် အနေအထားများ ပြုပြင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရန်သူကို ရှာသည်။

ရယ်သံ ဘယ်နေရာက ပေါ်ထွက်လာသလဲ။

ဒါကို အရင်ဆုံးနားစွင့် သတိပြုသည်။

ရယ်သံပေါ်ထွက်လာပြီး ပျောက်သွားသည်။

စမ်းချောင်းအထက်ဘက်မှမဟုတ်။

စမ်းချောင်းအောက်ဘက်မှဖြစ်သည်။

အသံအနေအထားအရ ရန်သူသည် ဝေးလံလှမည်မဟုတ်။

‘ရန်သူကတော့ ရန်သူပဲ ညီမလေးရဲ့’

စုချီမင်းက အခြေအနေကု သတိပြုပြီးနောက် ကွမ်ယုံမင်းကို လှည့်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး၊ မဟုတ်ခါမှလွဲရော၊ ကျွန်မအထင် ပြောရရင် တောင်ပင့်ကူဂိုဏ်းက စောင်းသခင် ချန်ရိဖန်ပဲလို့ ထင်တယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ စောင်းသခင် ချန်ရိဖန်ဆိုရင် ညီမလေး သတိထားနော်၊ အတင့်မရဲနဲ့၊ အထူးသဖြင့် သူအသုံးပြုတတ်တဲ့ စောင်းကြိုးလက်နက်ပုန်းကို သတိထားရှောင် ဟုတ်ပြီလား’

အစ်ကိုကြီး စုချီမင်းက ကြိုကြိုတင်တင် ပြောစရာရှိတာကို မှာထားသည်။

‘ဟား . . . ဟား . . . ဟား’

ရယ်သံက ရုတ်တရက် ပြန်လည် ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။

စုချီမင်း တွေးထင်ထားသည့်အတိုင်း ရယ်သံသည် စမ်းချောင်းအောက် ဝါးတစ်ရိုက်သာသာအောက် တောအုပ်အတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ရန်သူကတော့ စမ်းချောင်းအောက် ဟိုဘက်တောအုပ်ထဲ ရောက်နေတာ အမှန်ပဲ’

စုချီမင်းက ကွမ်ယုံမင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။

ကွမ်ယုံမင်းလည်း စမ်းချောင်းအောက် ဟိုဘက်တောအုပ်ကလေးဆီသို့
လှမ်းကြည့်နေသည်။

*